

Sygn. akt XI Ka 661/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 sierpnia 2013 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie w XI Wydziale Karnym-Odwoławczym

w składzie: Przewodniczący: SSO Arkadiusz Śmiech – spr.

Sędziowie: SO Elżbieta Daniluk

SO Włodzimierz Śpiewła

Protokolant: prot. Katarzyna Zabielska

przy udziale Prokuratora Beaty Syk - Jankowskiej

po rozpoznaniu w dniu 1 sierpnia 2013 roku

sprawy D. D.

w przedmiocie wyroku łącznego

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Puławach

z dnia 2 kwietnia 2013 r. sygn. akt II K 1264/12

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok, uznając apelację za oczywiście bezzasadną;

II. zasądza od skazanego na rzecz Skarbu Państwa za postępowanie odwoławcze 101 (sto jeden) złotych 90 groszy tytułem zwrotu poniesionych wydatków.

XI Ka 661/13

UZASADNIENIE

D. D. został skazany:

I. prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Radomiu z dnia 09 czerwca 2008r. w sprawie II K 1373/07 za przestępstwo popełnione w okresie od grudnia 2004r. do czerwca 2005r. z art. 258 § 1 k.k. na podstawie art. 258 § 1 k.k. na karę roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności; za przestępstwo popełnione w okresie od grudnia 2004r. do czerwca 2005r. z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. na podstawie 294 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. w zw. z art. 33 § 1-3 k.k. na karę roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, karę grzywny w liczbie 250 (dwustu pięćdziesięciu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 80 (osiemdziesiąt) złotych, za stawkę dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 80 (osiemdziesiąt) złotych, za przestępstwo popełnione w okresie od 21 lutego 2005r. do 25 maja 2005r. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. na podstawie 294 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. w zw. z art. 33 § 1-3 k.k. na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, karę grzywny w liczbie 250 (dwustu pięćdziesięciu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 80 (osiemdziesiąt) złotych; za przestępstwo popełnione w okresie od 8 grudnia 2004r. do 1 czerwca 2005r. z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 272 k.k. w zw. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. na podstawie art. 19 § 1 k.k. w zw. z art. 272 k.k. w zw. z art. 270 § 1 k.k. w zw.

z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. na karę roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności; na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1-2 k.k. połączono orzeczone kary pozbawienia wolności i wymierzono 2 (dwa) lata pozbawienia wolności, której wykonanie na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 70 § 1 pkt 1 k.k. warunkowo zawieszono na okres 5 (pięciu) lat tytułem próby, karę grzywny w liczbie 500 (pięciuset) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 80 (osiemdziesiąt) złotych;

II. prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Puławach z dnia 23 grudnia 2009r. w sprawie II K 971/09 za przestępstwo popełnione w dniu 21 czerwca 2009r. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 233 § 1 k.k. na podstawie art. 19 § 1 k.k. w zw. z art. 233 § 1 k.k. na karę roku pozbawienia wolności, której wykonanie na podstawie art. 69 § 112 k.k. w zw. z art. 70 § 1 pkt 1 k.k. warunkowo zawieszono na okres 3 (trzech) lat tytułem próby, na podstawie art. 71 § 1 k.k. karę grzywny w liczbie 40 (czterdziestu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 (dwadzieścia) złotych.

III. prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Puławach z dnia 28 grudnia 2009r. w sprawie II K 634/09 za przestępstwo popełnione w dniu 21 czerwca 2009r. z art. 178a § 1 k.k. i na podstawie art. 178 § 1 k.k. na karę roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 70 § 1 pkt 1 k.k. warunkowo zawieszono na okres 4 (czterech) lat tytułem próby, na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzeczono zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres roku, na podstawie art. 71 § 1 k.k. karę grzywny w liczbie 100 (stu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 15 (piętnastu) złotych, postanowieniem Sądu Rejonowego w Puławach z dnia 13 marca 2012r. zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności;

I. prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Puławach z dnia 2 marca 2010r. w sprawie II K 1068/09 za przestępstwo popełnione w dniu 14 września 2009r. z art. 178a § 1 k.k. i na podstawie art. 178 § 1 k.k. na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie na podstawie art. 69 § 112 k.k. w zw. z art. 70 § 1 pkt 1 k.k. warunkowo zawieszono na okres 2 (dwóch) lat tytułem próby, na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzeczono zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres roku, na podstawie art. 71 § 1 k.k. karę grzywny w liczbie 60 (sześćdziesięciu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięciu) złotych, postanowieniem Sądu Rejonowego w Puławach z dnia 22 grudnia 2011 r. zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności;

II. prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Puławach z dnia 2 maja 2011 roku w sprawie II K 1369/10 za przestępstwo popełnione w dniu 27 września 2010r. z art. 178 a § 1 k.k. w zw. z art. 178a § 4 k.k. w zb. z art. 244 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., na podstawie art. 178a § 4 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. na karę roku pozbawienia wolności, na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzeczono zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 5 (pięciu) lat.

Wyrokiem łącznym z dnia 2 kwietnia 2013 r. Sąd Rejonowy w Puławach:

I. na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k., art. 91 § 1 k.k. połączył jednostkowe kary pozbawienia wolności orzeczone w sprawach Sądu Rejonowego w Puławach II K 634/09 i II K 1068/09, przy czym ustalił, iż czyny objęte tymi wyrokami stanowią ciąg przestępstw i wymierzył skazanemu karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności; na podstawie art. 90 § 2 k.k., art. 91 § 1 k.k. połączył orzeczone w sprawach Sądu Rejonowego w Puławach II K 634/09 i II K 1068/09 środki karne zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych i orzekł łączny środek karny w wymiarze 2 (dwóch) lat, na poczet którego zaliczył okres dotychczas wykonanych zakazów prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w sprawach II K 634/09, II K 1068/09; ustalił, iż w pozostałym zakresie połączone wyroki podlegają odrębnemu wykonaniu; na poczet kary łącznej orzeczonej w pkt I wyroku zaliczył skazanemu okres dotychczas odbytej kary pozbawienia wolności w sprawie II K 1068/09; na podstawie art. 572 k.p.k. umorzył postępowanie o wydanie wyroku łącznego w sprawach II K 1373/07, II K 971/09, II K 1369/10; zwolnił skazanego od obowiązku zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Apelację od powyższego wyroku wniósł obrońca skazanego. Zaskarżył orzeczenie w całości, a zarzucił mu:

I. obrazę prawa materialnego w postaci art. 85 kk poprzez jego niewłaściwe zastosowanie polegające na przyjęciu, iż karami podlegającymi łączeniu są wyłącznie kary jednostkowe orzeczone wyrokami Sądu Rejonowego w Puławach II

K 634/09 oraz II K 1068/09 w sytuacji, gdy również wyrok Sądu Rejonowego w Puławach z dnia 23 grudnia 2009 r. II K 971/09 wypełnia temporalne przesłanki statuowane przepisami prawa karnego materialnego;

II. dokonanie błędnego ustalenia faktycznego, mającego wpływ na treść zapadłego orzeczenia, polegającego na przyjęciu, iż w przypadku skazanego D. D. nie istnieją przesłanki do zastosowania zasady pełnej absorpcji podczas łączenia orzeczeń ujętych w pkt II, III i IV wyroku łącznego;

III. rażąco niewspółmierność orzeczonej kary w sytuacji, gdy zasada absorpcji umożliwia orzeczenie wobec oskarżonego D. D. kary łącznej jednego roku i sześciu miesięcy pozbawienia wolności oraz zasady pełnej kumulacji w odniesieniu do środków karnych zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych.

Podnosząc powyższe wniosł o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

W toku instancyjnej kontroli prawidłowości zaskarżonego rozstrzygnięcia apelacja obrońcy skazanego uznana została za oczywiście bezzasadną.

W pierwszej kolejności podkreślenia wymaga, że Sąd I instancji w sposób prawidłowy przeprowadził w niniejszej sprawie postępowanie i nie dopuścił się nieprawidłowości wskazanych w środku odwoławczym.

Sąd Rejonowy zasadnie uznał, iż połączeniu węzłem karny łącznej podlegają kary orzeczone za przestępstwa będące przedmiotem osądu w sprawach II K 634/09 i II K 1068/09, albowiem pozostają one w zbiegu realnym, a wobec orzeczenia za nie kar tego samego rodzaju, a więc podlegających połączeniu, zachodzą warunki do wydania wyroku łącznego. Nadto Sąd I instancji prawidłowo ustalił, iż spełnione zostały przesłanki połączenia środków karnych orzeczonych w/w wyrokami.

Co się zaś tyczy argumentacji przedstawionej we wniesionej apelacji, to wprawdzie zasadnie podnosi obrońca, iż mając na względzie treść przepisu art. 85 kk, materialnoprawne warunki spełnia również przestępstwo, za które skazany został D. D. wyrokiem wydanym w sprawie sygn.akt II K 971/09. Niemniej jednak, z uwagi na regulację art. 4 § 1 kk niedopuszczalnym w sprawie było zastosowanie art. 89 § 1a) kk, a w konsekwencji objęcie węzłem kary łącznej również kary pozbawienia wolności orzeczonej w przedmiotowej sprawie. Rzecz bowiem w tym, iż kara, jaka zostało orzeczone D. D. tymże wyrokiem jest karą z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, zaś pozostałe kary, jakie połączył węzłem kary łącznej Sąd Rejonowy są karami bezwzględными. W tym stanie rzeczy, przy otwierającej się możliwości wydania wyroku łącznego z zastosowaniem regulacji z art. 89 kk, który dopuszcza orzeczenie kary łącznej także w razie skazania za zbiegające się przestępstwa na kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem i bez warunkowego zawieszenia ich wykonania, Sąd I instancji, jakkolwiek nie odniósł się w treści uzasadnienia zaskarżonego wyroku do tego, którą z ustaw i dlaczego uznał za względniejszą dla skazanego – po myśli art. 4 kk (a powinien był to uczynić), to zapadłe w sprawie rozstrzygnięcie dowodzi, iż dokonał jednak właściwej interpretacji obowiązującego stanu prawnego, wynikającego z nowelizacji art. 89 kk wprowadzonej z dniem 8 czerwca 2010 r. ustawą z dnia 5 listopada 2009 r. o zmianie ustawy kodeks karny (...) oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2009 r., nr 206, poz. 1589). Chociaż w dodanym do art. 89 kk § 1a przewiduje się, że w razie skazania za zbiegające się przestępstwa na kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania sąd może orzec w wyroku łącznym również bezwzględną karę pozbawienia wolności, to jednak Sąd Najwyższy stwierdził w postanowieniu z dnia 16 grudnia 2010 r. sygn. akt II KK 156/10 (Biuletyn Prawa Karnego nr 2/11), że w takich przypadkach należy zawsze przy orzekaniu mieć na uwadze fundamentalną zasadę prawa karnego wyrażoną w art. 4 § 1 kk. Zgodnie z tą regułą intertemporalną stanowiącą, że należy stosować ustawę obowiązującą w czasie orzekania, chyba że jej zastosowanie prowadzi do pogorszenia sytuacji sprawcy względem stanu prawnego obowiązującego w dacie popełnienia czynów, sąd zobowiązany był do dokonania wyboru na podstawie całokształtu konsekwencji wynikających dla skazanego z zastosowania wchodzących w grę przepisów ustawy względniejszej, a więc w wariantcie jak najbardziej dla niego korzystnym i tak też ukształtował

wydane przez siebie rozstrzygnięcie, nie dopuszczając się tym względnie wskazywanej apelacji obrazy przepisu art. 85 kk.

W sprawie II K 971/09 Sąd Rejonowy w Puławach Skazał D. D. na karę roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat. Wykonanie tej kary nie zostało zarządzone, zatem kara ta jako różna rodzajowo od kar orzeczonych w sprawach II K 634/09 i II K 1068/09, nie podlega łączeniu z karami bezwzględnego pozbawienia wolności.

Odnosząc się do wymiaru orzeczonej przez Sąd Rejonowy kary łącznej podkreślić należy, że nie przekonują twierdzenia, w których podnosi skarżący, iż zarówno orzeczona kara, jak również środek karny rażą swoją surowością.

Suma kar pozbawienia wolności wymierzonych skazanemu w sprawach II K 634/09 i II K 1068/09 Sądu Rejonowego w Puławach wynosi dwa lata i dwa miesiące pozbawienia wolności, zaś wysokość najwyższej z tych kar – rok i sześć pozbawienia wolności. Upřednia wielokrotna karalność D. D., a przede wszystkim podmiotowo- przedmiotowe przesłanki orzekania kary łącznej, które prawidłowo zastosował Sąd pierwszej instancji, wykluczają możliwość wymierzenia kary łącznej z zastosowaniem zasady pełnej absorpcji, o co wnosi obrońca.

Zważywszy na wysokość orzeczonych względem skazanego kar pozbawienia wolności stwierdzić należy, iż Sąd Rejonowy prawidłowo uwzględnił zarówno okoliczności podmiotowe jak i przedmiotowe istotne w procesie wymiaru kary, które zostały wskazane w pisemnych motywach zaskarżonego orzeczenia i właściwie określił wymiar orzeczonej kary łącznej, przy zastosowaniu zasady absorpcji.

Właściwości i dotychczasowa postawa skazanego – wskazująca na lekceważący stosunek D. D. do obowiązujących norm prawnych i społecznych przekonują, iż w odniesieniu do skazanego nie występują przesłanki przemawiające za zastosowaniem wobec skazanego zasady pełnej absorpcji przy wymiarze kary łącznej. W tym stanie rzeczy domaganie się zastosowania w procesie łączenia kar wskazanej zasady nie znajduje żadnych racjonalnych podstaw, a i obrońca skazanego w złożonej apelacji na poparcie zaprezentowanego przez siebie stanowiska nie wskazuje żadnych racjonalnych argumentów. Premiowanie multiprzestępców tj. osób dokonujących kilku przestępstw, tylko dlatego, że zostały popełnione zanim doszło do wydania pierwszego wyroku w sposób bezwzględny narusza elementarne poczucie sprawiedliwości społecznej.

Sąd odwoławczy nie znalazł również podstaw do podważenia trafności stanowiska Sądu Rejonowego w zakresie połączenia skazanemu środków karnych zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych orzeczonych w sprawach podlegających łączeniu, a zwłaszcza jego wymiaru. Określenie wymiaru środka karnego w sposób postulowany w apelacji, mając już tylko na uwadze wielokrotność skazań D. D. za czyn z art. 178a § 1 kk, byłoby całkowicie nieuzasadnione, a przy tym pozbawione podstaw prawnych, skoro tego rodzaju środek karny orzeka się w latach, a w warunkach sprawy niniejszej nie istniała możliwość określenia jego wysokości przy zastosowaniu zasady częściowej absorpcji.

Z tych względów, a nadto nie stwierdzając nieprawidłowości skutkujących zaistnieniem bezwzględnych przyczyn odwoławczych Sąd Okręgowy na podstawie art. 437 § 1 kpk orzekł jak w wyroku.

Rozstrzygnięcie o kosztach sądowych za postępowanie odwoławcze uzasadnią przepisy art. 627 kpk w zw. z art. 634 kpk.